

F. t. l. vedr. forbud mod privates tv-overvågning

om beslaglæggelse og kapitel 73 om ransagning. Henvisningen til disse regler, der dengang ligeledes byggede på sondringen mellem politi- og statsadvokatsager, havde ved lovens affattelse i 1982 til formål at give mulighed for fuldt ud at anvende disse retsmidler i sager om overtrædelse af lov om forbud mod privates tv-overvågning.

Henvisningen til reglerne om beslaglæggelse i den nugældende § 5, stk. 4, 2. pkt., er overflødig. Som en konsekvens heraf foreslås derfor, at henvisningen udgår af loven.

Ransagning af bolig, husrum m.v. hos en mistænkt kræver efter retsplejelovens § 794, stk. 2, at sigtelsen angår en forbrydelse, som efter loven kan medføre frihedsstraf, eller at der er bestemte grunde til at antage, at bevis i sagen eller genstande, der kan beslaglægges, kan findes ved ransagningen. Da lov om forbud mod privates tv-overvågning imidlertid kun giver mulighed for bødestraf, vil opretholdelse af adgangen til

fuldt ud at foretage ransagning i sager om overtrædelse af loven fortsat kræve en særlig bestemmelse herom i loven.

Henvisningen til reglerne om ransagning i den nugældende § 5, stk. 4, 2. pkt. foreslås derfor bevaret, men tilpasset de nugældende regler i retsplejeloven.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1999.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde.

Den gældende lov om forbud mod privates om tv-overvågning er sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 155 af 21. marts 1988 med virkning fra 1. april 1988. Loven er ikke sat i kraft for Grønland.